

Przyjaciele Jednorożca

Łódź 2022

ISBN 978-83-8220-855-9

e-ISBN 978-83-8220-865-8

**WYDAWNICTWO
UNIwersytetu
ŁÓDZKIEGO**

Autorzy

Dzieci: Zoja, Askold, Basia, Maja, Zosia, Maksymilian, Kacper, Tymon,
Joanna, Kasia oraz Aniela

Dorośli: Karolina, Jan, Ewa & Wanda, Karol

*Podziękowania dla grupy Tygrysków
z Przedszkola Pomarańczowa Ciuchcia Bemowo, Warszawa,
których wypowiedzi i rysunki były inspiracją tego opowiadania.*

Szczególne podziękowania dla Hani, głównej ilustratorki.

Polska, Łódź 2022

Jednorożec czuł się bardzo samotny.
Od dawna nie widział swoich przyjaciół,
nikogo nie gościł w swoim wielkim domu.
Z nikim od dawna nie rozmawiał.
Czuł się przezroczysty.

Postanowił zaprosić wszystkich przyjaciół
do siebie do domu na kilka dni,
na piknik w ogrodzie i na przejażdżkę
pomarańczową ciuchcią po okolicy.

Uruchomił od razu komputer
i zaczął wysyłać zaproszenia.

Pierwszy list wysłał do Krysi,
która nie ma wszystkich zębów,
ale lubi śpiewać i jej babci,
która ma piękne, srebrne włosy.
Drugie zaproszenie wysłał do Pawła,
który wciąż biega i jego mamy,
która jest policjantką.

Trzecie zaproszenia wysłał do Zuzi,
która porusza się na wózku
i jej brata z milionem piegów na nosie.

Zaprosił też ich wujka,
który hoduje na wsi konie i zawsze
daje Jednorożcowi dobre rady
jak uprawiać rośliny w ogródku.

Jednorożec bardzo tęsknił też
za spotkaniem z Krzysiem,
który mówi z pomocą rąk,
jego mamą nauczycielką
i jego tatą, który buduje domy.
Czwarte zaproszenie więc wysłał do nich.

Zaproszenie wysłał również
do Janka w okularach,
jego siostry Madzi, która często płacze
i wielu innych przyjaciół i...
dopiero wtedy zaczął myśleć
- *czy to możliwe, że wszyscy
się wzajemnie polubią?*

Jednoróżec zdał sobie sprawę z tego,
że choć on przyjaźni się
z każdą z zaproszonych osób,
to przecież oni się nie znają,
a są bardzo różni.

Wyglądają inaczej, mieszkają w różnych
miejscach na świecie,
mówią różnymi językami.

Hello

Sawubona

Привет

Yes

你好

Bonjour

En Tag

Konnichiwa

Ahoj

CIAO

Zmartwił się, że Piotruś z Afryki,
do którego też wysłał zaproszenie,
nie dogada się z Zuzią,
która przyjedzie ze Szkocji.

Przypomniał też sobie,
że Madzia boi się smoków,
które Adam z Włoch,
którego też zaprosił,
nosi na każdej koszulce.

Jednorożec pomyślał,
że trudno będzie się
razem bawić Krzysiowi,
który mówi z pomocą rąk
z Jankiem w okularach.

Zasmucił się myśląc o Zuzi na wózku,
która nie dogoni biegającego Pawła.

Jednorożec nie był pewien,
czy mama Pawła, która jest policjantką
i ściga drogowych piratów
zechce porozmawiać z wujkiem Zuzi,
który mieszka na wsi i hoduje konie.

Zaraz potem przypomniał sobie,
że Ela z Chin i jej mama,
które też zaprosił,
mieszkają w małym skromnym domku,
i że przez to nie polubią taty Pawła,
który buduje duże, nowoczesne domy.

Smutek Jednorożca się pogłębił,
gdy przypomniał sobie
o zaproszeniu Roberta i jego taty,
którzy mają długie włosy i o tym,
że babcia Krysi może myśleć,
że są dziewczynkami. Obawiał się,
że mama Krzysia może pomyśleć
tak samo widząc ich purpurowe spodnie,
które uwielbiają.

Zaczął się zastanawiać jakie
zapropionować przyjaciołom pokoje,
by byli dla siebie miłymi sąsiadami,
co przygotować na piknik,
by wszystkim smakowało
i jak pomóc Zuzi wsiąść do ciuchci,
w której będą zwiedzać okolicę.

Gdy te zmartwienia przez kilka kolejnych dni wywoływały łzę w oku Jednorożca był pewien, że popełnił błąd zapraszając wszystkich na raz.

Szybko jednak przypomniał jeszcze sobie o czymś bardzo ważnym - dlaczego są jego przyjaciółmi.

Zuzia pomogła mu dawniej zasadzić
drzewa w ogrodzie, choć jeździ na wózku.

Babcia Krysi jemu, Jednorożcowi
nuciła piękne kołysanki, gdy był mały.

Mama Pawła nauczyła go bezpiecznie
chodzić po ulicy, a Ela gotować ryż.

Każdy z jego przyjaciół robi wiele
dla innych, nie tylko dla Jednorożca.

Wtedy zaczął być pewien,
że zaproszenie wszystkich nie było błędem.
Źle zrobił myśląc tylko o tym, że są różni,
zamiast myśleć o tym co ich łączy
i w czym są podobni.
Uśmiechnął się wtedy i z radością
zaczął oczekiwać przyjazdu przyjaciół.
Poczuł się kolorowy.

Ta książka jest częścią projektu Global Citizenship for Kids,
współfinansowanego przez program Erasmus+.

Poparcie Komisji Europejskiej dla wydania
niniejszej publikacji nie stanowi poparcia dla treści,
które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów
i Komisja nie ponosi odpowiedzialności
za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych

